

[Ragnhild Andersen.]

ender med eller hvad resultatet bliver. Det er der dog lidt kød og blod på, uden den megen snak, og det er det, jeg mener med, at vi skal gennemføre en folkepensionering. Vi kommunister er tilhængere af at sikre de gamle pension eller aldersrente, eller hvad man nu vil kalde det. Det er ligegyldigt, hvad man kalder det, blot man sikrer de gamle en menneskeværdig tilværelse; det er det, det drejer sig om, og vi er tilhængere af at gøre det, ikke over en periode af 30 år, men i den tid, rentemodtagerne lever og kan have glæde af at få en pension eller i hvert tilfælde en betrygget tilværelse. Det er mit partis synspunkt; derfor mener jeg, at man bør handle *straks* og ikke tale om det, man vil *straks*, hvis kommissionen *straks* bliver enig!

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensens): Jeg har kun et par bemærkninger at gøre. Til det ærede medlem hr. Kaj Andersen vil jeg blot sige, at hans udtalelser om kommissionen og om de følelser, den skulle nære overfor et lovforslag som dette, kan jeg ikke anerkende. I så henseende kan jeg henvise til, hvad jeg har sagt. Det ærede medlem erindrer sikkert, at vi med hensyn til lærlingeloven her i tinget har foretaget en handling overfor lærlingelovskommissionen, som denne måske kunne være utilfreds med, idet man behandlede et enkelt spørgsmål, ferispørgsmålet, her, trods det at kommissionen sidder og arbejder med lærlingenes forhold. Da man kom til mig om denne sag her, følte jeg det også ganske naturligt, og jeg mener så ubetinget, at man kan gøre det, som her er sket, på lignende vis som det skete med ferieloven for lærlingene.

Det ærede medlem hr. Svend Jørgensen var igen inde på spørgsmålet om pristallet; ja, det er for så vidt en helt ny drøftelse, vi så skal i gang med. Jeg gentager, hvad jeg sagde før: der er ikke tale om, at man har forsøgt at snyde en bestemt gruppe. Det princip, som det ærede medlem stemte for, da vi sidst behandlede disse ting, er fulgt også nu. Så er spørgsmålet — det skal jeg forøvrigt ikke komme ind på ved denne drøftelse —, om det ærede medlem er utilfreds med den sammensætning, pristalsbudgettet har. Det er for så vidt det, man ender i, men en sådan drøftelse er, hvis den skal føres, bedst egnet til at føres i udvalget.

Jeg skal ikke komme nærmere ind derpå, blot understrege, at det er nøjagtig samme princip, som blev fulgt, da vi sidst havde alders- og invaliderentemodtagernes kår til drøftelse.

(Kort bemærkning).

Bundvad: Den højtærede minister sagde, at han havde taget en hel del af lærlingekommissionens arbejde ud og stillet det som et selvstændigt forslag, og så kunne man måske også i den kommission føle sig brødbetyngtet. Såvidt det er mig bekendt — ministeren kan jo dementere, hvis det er forkert —, har ministeren underrettet vedkommende kommission om, at han agtede at fremsætte som selvstændigt forslag det, vi nu kender som forslaget om erhvervsvejledning. Nu spørger jeg da, om ministeren har sendt en tilsvarende skrivelse til folkeforsikringskommissionen med meddelelse om, at han agtede at fremsætte forslag om fradragsreglerne, og hvis han ikke har fremsendt en sådan skrivelse, hvad er da begrundelsen?

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensens): Jeg har overhovedet ikke henvendt mig til folkeforsikringskommissionen i den anledning, og jeg mener, at det ville være ganske uden mening at gøre det. Hvis denne kommission skulle afskære enhver forhandling om alders- og invaliderentemodtagernes forhold i de år, den har siddet, og i den tid, den endnu vil sidde, tror jeg ikke, at de fleste i denne sal ville være tilfredse med det. Det er for mig ganske indlysende, at spørgsmål af den karakter, som vi her drøfter, må det være rigsdagens ret, jeg vil oven i købet sige rigsdagens pligt at tage op til drøftelse.

Hvor jeg end har haft lejlighed til i den korte tid, jeg har haft med disse ting at gøre, at møde interesserede medborgere fra alle partier, har man stærkt pålagt mig på dette område at søge, så snart muligheden var tilstede, at få en forbedring bragt til veje. Nu var muligheden der, nu fik jeg mulighed for på de sociale områder at foretage visse forbedringer, og en af de ting, jeg straks valgte uden nogen som helst tvivl i mit sind, var det område, vi her diskuterer.

Jeg vil gerne spørge det ærede medlem hr. Bundvad, om det er formen, det ærede